

съществуваніе-то на Република-та. Наполеонъ пропади Тіера извѣнъ граница-та и слѣдъ нѣколко години кога-то мисляше вече че ся е заячилъ на престола, позволи на политически-тѣ заточени да ся върнатъ въ Франца. *Tiеръ* живя въ това време оттѣгленъ отъ публичнія животъ, докдѣ, на 1863, Паризчанетѣ го избраха за свой представитель. Той, съ още четирма други отлични оратори, бѣше първа-та опозиція коя-то ся подигна противъ Наполеонова-та власть. Тѣ ся бореха, въ растояніе на 6 години противъ сички-тѣ злоупотребленія на Наполеоново-то правителство и сполучиха до толкозъ да съживятъ смазанія отъ Наполеона духъ на народа що-то, кога-то на 1869 ся избраха нови представители, народа проводи около 70 открити републиканци, противници на правителство-то, ако то и да бѣше зеленай строги мѣрки за да ся избератъ само негови партизани. Тази ненадѣйна побѣда на опозиція-та насырдчи още по-много свободолюбиви-тѣ депутати и вѣстници да по постояннствотъ въ борба-та за свобода. Наполеонъ ся принуди да повика едно по-либерално министерство въ управлението, да измени нѣкои точки отъ конституція-та въ полза на народа. Но желанія-та на народа отиваха по-далеко отъ колко-то той можеше да отпусне. Народа искаше самоуправлението въ градища-та, свобода-та на вѣстници-тѣ и на дружества-та, свобода-та въ избиранія-та на представители-тѣ, безъ никаква намѣча на правителство-то, отговорно министерство, редовни финансії и икономія въ иждивѣнія-та, и проч. и проч. Наученъ на самовластіе, Наполеонъ глѣдаше съ страхъ исканія-та на поданици-тѣ си, кои-то ще го свалятъ неизменно ако не ги задоволи. Той намисли да ся отърве отъ това положение по единъ други начинъ: да отвори бой на нѣкоя сила, да привлече симбатія-та на простаци-тѣ чрезъ побѣди-тѣ си и да ся ползова отъ тазъ минутна симбатія за да излови сички-тѣ по-главни негови противници, да ги затвори или да ги погуби. Той неразмисли обаче, че тава срѣдство ще има неизменно противни слѣдствія ако, вместо да побѣди непрѣятели-тѣ, лой ся навie. Наполеонъ отвори бой на Пруссія и осокри самъ паданіе-то си отъ френскія престоль. Тіерь, кой-то бѣше слѣдовалъ съ едно патріотическо внимание постепенно-то осилваніе на Пруссія и развиваніе-то на Германскія народъ, и като познаваше недостоинство-то на Наполеоново-то правителство, предвидя лошаво-то слѣдствіе на тази война за Франца и употреби сичко-то сладкоречие, сички-тѣ си доказателства за да въспре нейното избухваніе още кога-то бѣше възможно. Министри-тѣ, въ за-